

пише този девизъ въ съзнанието, не тръбва да се плаши отъ студа. Когато е студено вънъ, той не тръбва да се пита, какво да прави. Да се предпазва отъ студа, да се плаши отъ него, това не тръбва да биде програма на живота му, защото разумниятъ животъ включва само разумни условия въ себе си. Студътъ нѣма влияние върху разумния човѣкъ. Той се памира извѣнъ него. Разумниятъ човѣкъ е извѣнъ съвременния общественъ строй. Него не могатъ да го убиятъ, него не могатъ да го окрадатъ, не могатъ да му направятъ нищо лошо. Той е извѣнъ всички тия условия. Той е едно съ Бога, или казано на другъ езикъ, той е едно съ всички добри хора въ свѣта. Съвременниятъ свѣтъ се управлява отъ разумни сѫщества. Туй нѣщо ние още не съзнаваме. Ние мислимъ, че всичко можемъ и сами се управляваме. Но, свѣтътъ се управлява отъ разумни сѫщества — туй тръбва да туримъ като вѣрую въ своя животъ Вие казвате: азъ искамъ да видя всичко това и тогава да повѣрвамъ. Ако искашъ да видишъ всичко предварително и тогава да повѣрвашъ, ти не си отъ разумните хора. Ако искашъ да знаешъ, колко съмъ честенъ, ще ти кажа: утре ще ти дамъ 100,000 лева. Ама дай ми сега! Щомъ ги искашъ сега, ти не си отъ разумните хора. Ама не мога да ти повѣрвамъ. Щомъ не можешъ да ми повѣрвашъ, ти не си разуменъ. Азъ те каня у дома на гости въ 6 часа вечеръта, но ако като дойдешъ и не ме намѣришъ, ти се усъмнишъ и кажешъ, че втори пътъ нѣма да дойдешъ, ти не си отъ разумните. Ако ти си разуменъ човѣкъ, като не ме